

гръмвѣиѣта на пушкалата и звѣненіѣта на звоновѣтъ и на клепалата. И тѣѣ всичкы мѣжѣ пѣяхъ а всичкы жени рыдаяхъ. Най послѣ тѣлото го погребохъ въ подземеліѣта на храмѣтъ съ кръстѣтъ Кармилскый, споредѣ священното желаніѣ на рыбаѣя.

И тогазѣ Пузолянката коѣто прѣдсѣдателствуваѣше на тоѣзи жалостенѣ обрядѣ съ умиленіѣ, коѣто всякоѣ може да си въобрази, събира на Кармилскѣтъ стѣгдѣ главатаритѣ на наредѣтъ, и като имѣ посочи твѣрдыніѣтъ на свѣтаго Лаврентіѣ, дѣто Маріѣ Аркска оставаѣше плѣнница, заклева ги въ всичко що иматѣ най-священно, въ всичко що можашѣ да докара душѣтъ имѣ въ умиленіѣ, да ся завтекѣтъ съ неѣжъ въ затвѣрѣтъ Маринѣтъ и да ѣж отѣрѣжѣтъ отѣ умразныйѣтъ ѣ похытитель.

— Това ако направите, приложи юначната жена, Мазаніѣлъ отѣ небето и прѣзѣ моитѣ уста ще вы прости и ся обѣщава спасеніѣто на отечеството.

— Слава Мазаніѣлу! Слава на Пузолянкѣтъ! Скоро на св. Лаврентіѣ и противу Шатильона! отговарѣтъ Аннезо и послѣдователитѣ му, послѣ главатаритѣ на вѣстаніѣто всичкы, послѣ тысящныѣтъ гласове на народа.....

И народѣ като буйно море, вълнуемѣ на слѣдѣ оѣрѣжарина, наводни съ вълмыѣтъ си твѣрдыніѣтъ, распрѣснуща стражаритѣ, искѣртѣва вратата и стига до самѣтъ Маринѣтъ стаѣж.....

Но о смайваніѣ и буйство! Стигатѣ късно! стоята ѣ праздна, и затвѣрѣтъ пустѣ! И стражарѣтъ уплашенѣтъ расказа на Аннеза че Шатильонѣтъ, като увлече плѣнницѣтъ си прѣзѣ подземелныѣтъ проходы на градѣтъ, които непозната рѣчка му отвори, отидѣ на Кармонскый мѣнастырь, дѣто вѣнчаваніѣто трѣба вече да ся ѣ свѣршило.

— На Кармонскый мѣнастырь! отговори Пузолянката, коѣкто нищо вече не можашѣ да ѣж обезсѣрдчи и коѣкто отѣ сега само смѣртѣта ще може да ѣж обуздаѣ.